

177 1. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 178

naar man nu er i Stand til ved Træplantning at tilveiebringe en Dæmpning, der er fuldstændig sikker, og man ved den Værdi, man tilveiebringer ved Træplantningen, faar Erstatning for de Udgifter, der anvendes derpaa, saa er det aabenbart, at denne Fremgangsmaade, uagtet den kræver det største Udlæg i Diebliffet, dog bliver den billigste Maade at dæmpe Sandflugten paa, hvor Forholdene i det Hele egne sig til Træplantning, og det er navnlig de Steder, hvor der er temmelig brede Klittrækker, hvilket er Tilfældet tildels i Ringkjøbing Amt og for den største Del i Thisted Amt. Jeg kan ikke mindet end tiltræde de Udtalelser angaaende Klitplantningen, der fremkom fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb), fordi de falde fuldstændig sammen med mine Betragtninger af dette Forhold. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen) udtalte paa en noget ironisk Maade, at Træplantning i Klitterne og Plantningerne i Feldborg Plantage havde en vis Righed. Derved maatte vistnok nærmest fortaas, at Træplantningen ikke duede, thi saa vidt mig bekendt — jeg kjender personlig ikke Feldborg Plantage — har man tildels opgivet Træplantningen der, fordi der ikke kunde vove Træer; men fordi Forholdet ved denne Plantage er saaledes, at der ikke kan vove Træer, dels paa Grund af Vhl og dels paa Grund af Sumpighed, hvilket paa ingen Maade er Tilfældet i Klitterne, behøver man ikke at opgives Træplantningen i disse. Den Klitplantning, jeg nærmest kjender, nemlig i Husby Klit i Ringkjøbing Amt, staaer saa frodig som nogensomhelst af de Maaletræplantninger, jeg har set, og der er ingen Tvivl om, at man der ikke længere behøver at anstille Forsøg, thi man er allerede kommen ud derover, idet man har Sikkerhed for, hvilke Træsorter der nu vil lykkes, og der er ingen Tvivl om, at denne Plantning saavel som vist ogsaa de øvrige Klitplantninger vil lykkes og give et efter Omstændighederne godt Udbytte, saa det i det Hele er en heldig Maade at stille sig af med Klitterne paa. Det er ikke blot direkte, Klitplantningerne stikke Nytte, men ogsaa indirekte ved at kaffe Læ, men dernæst ogsaa derved, at de vække Sands for Træplantning i de Egne, der støde nærmest dertil, og man har allerede Exempler paa, at man paa lignende Arealer længere inde i Landet med Held har anvendt saadanne Plantninger, og de staa rigtig godt. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) udtalte, at Sandflugt medfører umaadelig store Ødelæggelser, og jeg skal villig indrømme, at for flere Aar til-

bage har vist ogsaa dette været Tilfældet; men jeg tror at turde sige, at paa den Maade, hvor paa Sandflugtsdæmpningen for Liden er ordnet, afstedkommes der ikke større Ulykker derved, end hvad der ikke paa nogen Maade kan overvindes, thi saa vidt mig bekendt føres der fuldstændig Opsigt med, at; saa snart der udbræder Sandflugt et Sted, bliver der truffet Foranstaltninger til at faae den dæmpet. Men naar det ærede Medlem ogsaa antydede, at de Ulykker, der foresalde paa Strækningerne t. Ex. mellem Agger, Thybørn og Harbøre, skulde hidrøre fra Sandflugten, saa er det ikke ganske rigtigt. De hidrøre langt snarere fra, at Havet bortskyller og Strømmen bortskæver en Del af Kysten (Sagb: Det har jeg heller ikke sagt). Jeg forstod det i det Mindste saaledes. Hvor vidt det kan lykkes at træffe Foranstaltninger til at forhindre de Ødelæggelser, som foresalde der, er det ikke let at have nogen Mening om for Diebliffet; men i ethvert Tilfælde vil Dæmpningen af Sandflugt ikke der kunne faae nogen væsentlig Betydning. Det er store Interesser, der staa paa Spil overfor de Forhold, der udvikle sig der, thi hvis Vesterhavet faar Lov til uhindret at sætte sig i umiddelbar Forbindelse med Limfjorden, vil det have til Følge, at Limfjorden paa lange Strækninger vil antage Havets Karakter, og en stor Del af de lavere Kyststrækninger vil meget ofte være udsat for Overløb. Det fortjener derfor ogsaa at paaskjønnes, at der fra Regeringens Side allerede arbeides paa at træffe Foranstaltninger til at forhindre dette. Der er i den senere Tid fremkommet forskellige Projekter og blandt andre ogsaa det, at man vilde afbømme Øddesund. Jeg er i den Henseende enig med det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen) i, at en saadan Dæmning vilde være uheldig, dels fordi man derved vilde ødelægge Fiskeriet i en stor Del af Limfjorden, hvori ogsaa Staten er interesseret, idet den har en aarlig Indtægt paa over 40,000 Rd. af Østersfiskeriet, som ved en saadan Afbømning vil fuldstændig ødelægges, ligesom ogsaa det øvrige Fiskeri, som væsentlig bestaar af Saltvandsfiske, vil ødelægges. Men en af de væsentligste Ulemper, der vil opstaa ved Afbømningen af Øddesund, vil være den, at, naar der indtræffer Strøm og Høivande, og Vandet fra Vesterhavet presses op i Limfjorden, og der ikke er Afløb gjennem Øddesund, vil det sandsynligvis medføre en saa stærk Stigning i den Del af Limfjorden, der ligger vest for Øddesund, at man ikke hidtil har kendt det, og at de for en Del lave Kyster ville fuldstændig ødelægges ved